

Written by - வங்கு கட் சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

படி சயெல் பட்டது. எப்பொழுதெல்லாம் சீ னா ஒன்றுபட்டதோ, அப்போதெல்லாம் அதன் ஆக கிரமிப்பு குணம் வளெய்ப்படும். திபெத்தை விழுங்கியதிலிருந்து இன்று ஜப்பானிலிருந்து ஒரு பெரும் அரவைட்டமாக அஸ்ஸாம் வரலை, பின்னும் நீ ண்டுலதாக வரலை அதன் ஆக கிரமிப்பு 60 வருடங்களாகக் குமலோக தடொடர் வதகை காணலாம். நரோவின் வரலாற்று அறிவுக்கும் வளெய்நாட்டு உறவு பற்றிய பரிச்சயத்துக்கும் நரோவின் பதோட்டியிடாத, வல்லபாய் பட்டே, சணை திபெத்தை ஆக கிரமித்த அந்த ஆரம்பகட்டத்திலேயே நரோவை எச்சரித்தும் அதை அலட்சியம் செய்தவர் நரோ.

சணைவின் ஆக கிரமிப்பும், அதன் வளெய்க்கிளர்ந்த ஏகாதிபத்திய பரோசகைகளும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் குள் பெரும் குழப்பத்தை உண்டாக்கின. ஒரு வாய்ப்பாடாக அதற்கு கற்பிக்கப்பட்டிருந்த கொள்கை, ஒரு சோஷலிஸ்ட் நாட்டுக்கு ஆக கிரமிப்பு உணர்வோ எண்ணங்கள் இருப்பது சாத்தியமே இல்லை. ஆக, சீ னா ஒரு ஆக கிரமிப்பு நாடல்ல. அது ஒரு நட்புணர்வு கொண்ட நாடு. என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிரசாரம் செய்தது இதைப் போன்ற ஒரு மடமயையும் மிரக்கத்தனமும் ராஜதத்துவத்தையும் ஒன்று கலந்த ஒரு வளெய்ப்பாட்டையும் நடமைமுறையையும் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியின் கொள்கையாக எங்கும் காணமுடியுமா, என்றால், நாம் அன்று உலகெங்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடம் காணமுடிந்திருக்கிறது.

இந்த துரோக கோமாளித்தனத்தின் இன்னொரு உருவமாக, நரோ அமெரிக்காவின் அணி சரோது ரஷ்யாவின் நட்புணர்வு வளர்த்துக்கொண்ட காரணத்தால், ரஷ்யாவும் ஒரு புதிய வாய்ப்பாட்டை உருவாக்கிக் கொண்டது. சமயத்துக்கு ஏற்ப பச்சுவது தானே ராஜதந்திரம்! "சீ னாவின் எங்கள் உறவு சகோதர உறவாகும்.. இந்தியாவின் எங்கள் உறவு நட்புணர்வு" என்று ஒரு புதிய பிரகடனம் வந்தது ரஷ்யாவிடமிருந்து. ஆக, நரோவின் கண்ணையும் துடைத்தாயிற்று சீ னாவும் ஒரு கண்ணாலொரு கண் சிமிட்டலும் தந்தாயிற்று. (மாரக் ஸிஸ்டம் ஒரு விஞ்ஞானம் - ஜயோதி பாசு) இந்த வாத பிரதிவாதங்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் குள் எழும் பிரதிபலித்தன.

இந்நிலைகொஞ்சகாலம் நீடித்தது. அது வரலை இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் குள் என்ன வாக் கு வாதமே உள்நாட்டுச் சண்டையாக வளர்ந்து வந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் தான் சமரன் இதழ் தொடங்கியது. அகில இந்திய தளத்தில் நடந்து வந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உட்கட்சி வாத விவாதங்களின் பாதிப்புகளை சமரன் இதழிலும் பாரக் கலாம். சமரன் ஒரு புறம் என்றால், தீக்கதிர் என்றொரு தமிழ் பத்திரிகை சமரனின் நிலைப்பாட்டை எதிர்த்து குரல் எழுப்பி வந்திருக்கிறது என்பதையும் அவ்வப்போது சில கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர்களும், சீ ன ஆதரவுக் குரல் எழுப்பி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சமரன் இதழில் காணலாம். இவர்கள் எல்லாம் பின்னர் பிரிந்து கம்யூனிஸ்ட் பார்ட்டி (மாரக் ஸிஸ்டம்) என்று தமக்கு பெயர் சட்டிக்கொண்டனர். சீ னாவும் ரஷ்யாவும் எல்லதை தகராறு எழுவே, (சீ னா சகோதர நாடு, இந்தியா நட்பு நாடு என்ற வாய்ப்பாட்டும் ஒரு சோஷலிஸ்ட் நாடு என்றும் ஆக கிரமிப்பு நாடாகாது என்ற வாய்ப்பாட்டும், கலெக்டிவமாகி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் குள் எழுவே கட்ட அரசியல் சலாவணி இழந்து போயின, மறுக்கவில்லை. மௌனம்

Written by - வங்கக் சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

சாதித்தாரர்கள். அவ்வளவு. இவையெல்லாம் உலக தளத்திலும், அகில இந்திய தளத்திலும் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாயிற்று, இதற்கு என்று தமிழில் ஒரு பத்திரிகை தொடங்குவானே என்றால், விஜய பாஸ்கரன், ஒரு சூதந்திர உணர்வோடு, சூயசின்தனை கொண்ட போராளியாக, தமிழ் நாடகம் யினிஸ்ட் கட்சியுடன் உறவாடியவர். அந்த சித்தாந்தத்துடன் அவருக்கு ஒட்டுணர்வு உண்டு. சமரன் பத்திரிகை தொடங்கியது, அந்நாளைய தமிழக அரசியலில் தன்குரலை எழுப்பத்தான் என்றாலும், கம்யுனிஸ்ட் கட்சிக் குள் நடக்கும் கொள்கைப் போரிலும் தன்குரலை புதியவனே டியது மூக்கியமாயிற்று. இங்கு தொகுகப்பட்டிருக்கும் சமரன் இதழ்களில் இவ்விரண்டு நிலைகளிலும் சமரனின் குரல் அழுத்தமாகப் பதிவாகியிருப்பதைப் பார்க்கலாம். அதில் பெரும் பகுதி அப்போதைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குரல், மற்ற எந்த அரசியல் கட்சியின் குரலை விட ஒங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கிய காரணத்தால் அதையும் எதிர்த்து, குரல் எழுப்புவனே டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. சொல்லப்போனால் தரேதல் வரவிரும்பும் கட்டத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்த்து, குரல் எழுப்புவது தான் சமரனின் தலையாய கடமையும் ஆயிற்று. சரஸ்வதி என்று ஒரு வித்தியாசமான இலக்கிய மாத இதழை நடத்தி வந்தார். அதுமாதம் முறையாக, தமிழகத்திற்கும் இலங்கைத் தமிழருக்கும் ஒரு பாலமாக இருந்தது, ஒரு சீரிய இலக்கிய தளத்தில் இருநாட்டுத் தமிழ் இலக்கிய பரிமாற்றத்துக்கும் வழி அமைத்திருந்தது. அதில் க.நா. சுவின் "திருக்குறள் இலக்கியமல்ல" என்ற பிரகடனத்தையும் படிக் கலாம். சிதம்பர ரகுநாதன் சாகித்ய அகாடமியின் தமிழ் இலக்கிய பரிசுகளின் அவலத்தை எதிர்த்து கட்டுரையையும் படிக் கலாம். மெளனி வகை கால இடைவெளிக் குப் பிறகு எழுதிய சிறுகதை ஒன்றையும் படிக் கலாம். அது கட்ட காணப் பொறுக்காத இலங்கைப் பேராசிரியர் ஏ. ஜி. கனகரட்னா, மெளனி வழிபாடு என்று காலம் தாழ்த்தாது உடன் எழுதி அனுப்பிய கண்டனக் குரலுக்கும் அதில் இடம் இருந்தது. இப்படி இடது சாரி ஆதரவாளர் ஒருவர், எல்லோருக்கும் இடம் தந்து ஒரு பத்திரிகை நடத்துவதை எப்படி, எந்த நாட்டின் கம்யுனிஸ்ட் கட்சியும் அங்கீகரிக்க முடியும்? அதுவும் தமிழ் நாட்டிலா? சூதந்திரமாக இயங்கும் ஒரு இலக்கிய பத்திரிகையைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத கட்சித் தலைவர், கம்பனையும் பாரதியையும் போற்றி தமிழ் நாடு முழுதும் மூழ்க் கமிட்டிக் கொண்டு இருந்த ஜீவாவாக இருந்தது ஒரு முரண்தான். சரஸ்வதி கடை மட்டவதைப் படுத்துதான் உடன் நடந்தது. ஜனசக்தி பிரஸ் சரஸ்வதியை அச்சிடாமல் தாமதம் செய் தது. சரஸ்வதி காலி செய் த இடத்தில், கட்சி சார்பில், ஜீவானந்தத்தின் ஆசியுடன், தாமரை என்று ஒரு புதிய பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கியது. இது எங்கும் எந்த கம்யுனிஸ்ட் கட்சியிலும் நடப்பது தான். விஜய பாஸ்கரனின் சரஸ்வதி இதழை எப்படி ஜீவா ஆறு வருடங்கள் பொறுத்திருந்தார் என்னும் அதிசயம் தான் ஆராய்ச்சிக் கான விஷயம். இந்த தகவலையும் நாம் எந்த வம்புக்கும் சசரவூக்குப் போகாத நல்ல பிள்ளையாகவே எண்பத்து சொச்சம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்த வல்லிக்கண்ணன் டிரிபுந்து தான் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. சுவர்மலே பினையாக கண்மட்டிச் சுகமாய் தியானித்து இருந்த அவர் தான் தன் வாழ்வியே முதல் தடவையாக கண் திறந்து பார்த்ததும், சுவரவிட ஒரு பக்கமாகக் கீழே குதித்து, இதை வெளிக் கொணர் கிறார். எந்த கம்யுனிஸ்ட் கட்சித் தொண்டரோ தலைவரோவும் அல்ல. நம்ப முடிகிறதா? ஆனால் நடந்திருக்கிறது. வல்லிக்கண்ணனுக்கு நம் நன்றி அரசியலிலும் சரி, இலக்கியத்திலும் சரி கோமாளிகள் இருக்கும் வரவிடம் பன் நிகழ்வுகளுக்கும் பஞ்சம் இருப்பதில்லை சரஸ்வதி மச்சடகை கப்பட்டதும், விஜய பாஸ்கரனுக்கு அன்றிருந்த அரசியல் சபீழலில், தன் பார்வையிலான அரசியல் வெளிப்பாட்டுக்கு என்றே ஒரு இதழ் வனே டும் என்று தோன்றியிருக்கிறது. சமரன் பிறந்தது. தமிழக அரசியல் களம் இதற்கு முன் என்றும் இல்லாதவாறு பல வேறு சக்திகளின் மோதல் தளமாக மாறியிருந்தது. அனகேமாக எல்லாம் சூயநலத்தையும் தன் தனிமனித அக்கறையையும், அரசியல் கொள்கைகளாக

Written by - வங்கக் கட்சி சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

முன்னிறுத்திய தலைவர்களின், கட்சிகளின் மதோதலாக அது இருந்தது.

சமரன் புத்திரிகையின் இத்தொகுப்பைப் பாரக்கும் போது, தம்மையென்றிலும் ஒரு அரசியல் கட்சிக் குத்தொண்டனாக பாவித்துக் கொள்ளாதவர்களும் அரசியல் தவிர நவீன இலக்கியம், மாற்று சினிமா, கம்பனப் போன்ற வற்றோ சீரிய அக்கறைகள் கொண்டவர்களும் அதிகம் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிய வரும். ஜெயகாந்தன், வல்லிக்கண்ணன், எஸ்.ராமகிருஷ்ணன். பின் ஆசிரியர்க்குள்ள உரிமையில், தன் பெயரைக் குறிப்பிட்டும், குறிப்பிடாமலும், வ.விஜயபாஸ்கரனும், பின், பால தண்டாயுதம், தா.பாண்டியன் போன்ற கட்சி பிரமுகர்களையும் கிட்ட சமரனின் பக்கங்களில் காணலாம். ஒரு காலகட்ட அரசியல் நெருக்கடி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் வெடித்த கருத்து மதோதல்கள், சீன, ரஷ்ய, விசுவாச மதோதல்கள், கட்சி சார்ந்த நெருக்கடி என்பதற்கும் மதோதல்கள், அம்மதோதல்கள், இந்திய இறையான மகைக்கே, கட்சி விசுவாசம் தம் நாட்டைப் பற்றுகக் கறைபடுத்தும் விசுவாசமாக மாறிவிடும் போது எழும் நெருக்கடிகள், இவற்றினிடையே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் எந்த பிரிவுக்கும் தன்னையே இழந்து விடாது, பொதுவான இடது சாரி சித்தாந்த ஈடுபாட்டையும் விடாது தன் சூயாதீனத்தையும் விடாது வாழ்வணைய நிரப்பந்ததில் பிறந்தது சமரன் என்று தெரிகிறது. அந்த காலகட்டம் இன்னொரு பரிமாணத்தையும் பெற்றிருந்தது. அந்தப் பரிமாணம் தான் இப்போது தமிழக அரசியல் களத்தில் முக்கியத் தடம் பெறுகிறது.

அது தமிழக அரசியலில் நிகழ்ந்து வந்ததே விரகணமாற்றம். அது ஏதோ ஒரு பெரிய புரட்சிகர மாற்றமாக, பச்சைப் பட்டை வந்தது அதற்குக் காரணமானவர்களால். அதன் ஆரம்பங்களில் கடந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வருடங்களில், அதன் பின் அதன் வளர்ச்சியின் போதும், அதை அலட்சியத்துடன் புறமொதுக்கி வந்தவர்கள், இந்த அலட்சியத்தாலேயே அது எவ்விததே விர எதிர்ப்பும் இன்றி வளர்ந்து பலம் பெற்று ஒரு தரங்கெட்ட இயக்கமாக தோற்றம் பெறத் தொடங்கியதும், விஷக் கிருமிகள் என்று வளிப்படையாக அதன் கணத்ததைச் சொன்னவர்க்குத் தவத்தவத சலம் தான். அவர் சொல்லக் காரணம் அவர் அக்கிருமிகளின் நேரடித் தாக்குதல்க்கு ஆளான போதுதான். அப்போதும் அவர் கட்சி மாசு சரியத்தால் சொன்னதாகவே கருதப்பட்டது. தமிழ் நாட்டின் மற்ற அரசியல் தலைமைகள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. புத்திரிகைகள், புத்திஜீவிகள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இந்த அலட்சியத்தின் காரணமாக விஷக் கிருமிகள் என்று சரியாக கணிக்கப்பட்ட திராவிட இயக்கத்தினர்க்கு ஒரு அரசியல் மதிப்பும், புத்தி ஜீவிகளின் ஒரு கணிசமான பகுதியினரிடையே மதிப்பும் ஏற்பட்டது. பெரும்பாலான பொது மக்களிடையே ஒரு வியப்பு. மாறுதல்க்கான ஒரு சாதாரணியப்பாடும் என்றும் ஒரு கருத்து நிலவியது. இது தான் ஒரு பரிதாபகரமான காட்சி. காரணம், என்றும் தமிழகத்தில் அறிவு ஜீவிகள் மத்தியில் நிலவும், என்ன ஆனாலும் தற்காப்பு யுகத்தியாக ஒதுங்கி நின்று வேடிக் கை பாரக்கும் கணம். நான் திராவிட இயக்கத்தின் வாழ்வை என்பள்ளிப் பருவ காலத்திலிருந்து பார்த்து வருகிறேன். அதன் சிந்தனையும் செயலும், பச்சையும் எழுத்தும் தரங்கெட்டவை. அதன் பெரியார் என்று துத்திக் கப்பட்டும் தலைமையிலிருந்து அடிமட்டத்தொண்டன் வரை, அண்ணாதுரதான் அங்கு நான் கண்ட ஒரே விதிவிலக்கம். அவர் பச்சை தான் அலங்காரமும், மனம்மையும், நாகரீகமும் இருக்கக்கூடே தவிர அவர் சொல்லவரும் கருத்துக்கள் அவர் சார்ந்த இயக்கத்தினரின் தரம் மீறியதில்லை. இதனைக் களேவி

Written by - வங்ககட் சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

கடேட்டவர் அப்போது யாருமில்லை. காரணம் அவரது மனம் மயமான சூபாவம். தளபதியிலிருந்து, அறிஞராகி, பின்னர் பரேறிஞரூமாகி பெற்ற ஒளிவட்டம். இதற்கும் மலே,

காரணங்கள் என்று நான் கருதுவது, "நமக்கனே வம்பு நாகரீ கமற்றுப் பசேம இவர்களிடம் இன்னும் வாங்கிக் கட்பிக்கொள்ள வணைடுமா?" என்று வாய் பொத்தி இருக்கும் சூபாவம். பின் காற்று எப்படி வீ சூமனோ, அதற்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளலாம் என்ற கண்ணம். இது தமிழ் கண்ணம் என்றே சொல்லக் கூடும் அளவு எல்லாத் தளங்களிலும் காணக் கிடப்பது. ஒரு அலட்சியம் "இவங்களையெல்லாம் மதிக் கண்ணுமா என்ன?" என்று மிகக் குவானை நோக்கும். இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இவ்வை அனதைத்துக்கும் முழு கத்தகை நம் தமிழரின் பிறப்புரிமை

இந்த சூபாவங்களுக்கு திராவிட இயக்கத்தினரும், தொண்டனிலிருந்து தலமைகைகள் வரவை, விலக்கல். சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப இவர்கள் காலில் விழும் வகைமீ தீ விரமடையும். சடரேனென்று மிகக் குவாயைத் தொடும். குனியும் முதுகின் வளவையும் இன்னமும் குறுகும். தலை அவர்கள் பாதத்ததைத் தொடும். இது நடுங்கு காலப் பயிற்சியில் கிட்டிய சௌபாக் கியம். .

மிக மிக தரங்கடெட்ட அரசியல் சம்வாதம், வாழ்க்கை இவர்களது. ஆயினும், எதிர்ப்பு இல்லாத காரணத்தால், தடயில்லாத வளர்ச்சி பெற்றவர்கள் திராவிட இயக்கத்தினர். காட்டு விளசை சல் இது. கற்றாழை, நெருஞ்சி மாதிரி

இதன் ஆரம்பங்களைப் பற்றியோ, பின் வந்த வருடங்களில் இவர்களது அரசியல் வாழ்க்கையின் கண்ணம் பற்றியோ இன்றைய தலமையினருக்கும் சற்று மித்த தலமையினருக்கும் ஏதும் தரெயாது அது பற்றி தரெந்து கொள்ள முயல்பவர்களுக்கு அன்றைய பத்திரிகைகள் ஏதும் சொல்லாது. இவர்களது அன்றைய மடேபைப் பசேசின் தரம் பற்றிச் சொல்லும் பத்திரிகைகளோ, அன்றைய விமர்சனங்கள் கொண்ட எழுத்துக்களோ ஏதும் கிடக்காது. அது பற்றித் தடேச் சனெறால், இவர்கள் தம்மையே புகழ்ந்து எழுதிக் கொள்ளும் பண்பை வளர்த்துக் கொண்ட இயக்கத்தினரின் பத்திரிகைகள் தான் கிடக்கும். இது தமிழ் நாட்டின் அறிவு ஜீ விகளின் நிலை. எனப் பள்ளிப் பரவதில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவம். ரமணர் வகெடு நாட்கள் நனோய் வாய்ப்பட்டு இறந்தார். இது பற்றி விடுதலை பத்திரிகை எழுதுகிறது. "அவாள் பகவான் பூழ்த்துச் சதெ தார்" என்று. இத்தகைய கீழ்த்தர வறெப்பு உமிழும் மன நிலை கொண்ட இயக்கம் என்று இது பற்றி எந்த தமிழ்ப்பத்திரிகையிலும் செய்தியும் இல்லை. கண்டனமும் இல்லை. இது இன்று ஒரு சிலரின் நினைவில் தான் இருக்கும் தவிர பரவலாக அச்சில் காணமுடியாது

Written by - வங்கு கட்டு சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

என் நினைவிலிருந்து இதனை எழுதுகிறேன். ரமணர் திராவிட கழகங்களின் அரசியலையே அதன் தலைமைகளையே எவ்விதத்திலும் பாதித்ததாகவோ அதுபற்றி அவர் கவலைப்பட்டதாகவோ ஏதும் இல்லை. விடூதலைபுத்திரிகைக்கு அவரிடம் இவ்வளவு வன்மம் இருக்கக் காரணம் அவர் பிராமணர், எங்கோ ஒரு மடலையில் ஒதுங்கியிருந்த போதிலும் அவர் காலத்தில் அவர் தனித்த ஆஸ்ரம வாழ்க்கையை மீறி அவர் தமிழக எல்லையையும் மீறி புகழ்பெற்று விட்டது கண்டவற்றுப்புதான் இத்தகைய கீழ்த்தர வெளிப்பாடாகியுள்ளது. இந்த அறிவுக்கு ஏலாத மனப்போக்கு திராவிடப் பிராண்ட்புகுத்தறிவு அரசியலுக்கு, அடித்தளமான ஒன்று. திராவிட அரசியலை ஆராயும் ஒருவருக்கு இந்த நிகழ்வின் சான்று எங்கு கிடைக்கும்? எந்த தமிழ் நாட்டு பத்திரிகையிலும் ஆங்கிலமோ தமிழோ எதிலும் கிடைக்காது. ஒன்று நாகரீகமற்றவர்களோடு விவகாரம் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற வாழ்க்கை நோக்கு. இரண்டு இதுபற்றி எழுதவோ, பசேவோ தகுதியற்ற ஒரு நிகழ்வு இது என்ற பார்வை. இப்படி எத்தனையோ விஷயங்கள், நம் வாழ்க்கை தர்மங்களையும் தனிப்பட்ட ஒதுங்கிய வாழும் நியதியிலும் இன்று நம் முன்பொன்னாடடைபோர்த்தி உலவும் தலைமைகளின் நேற்றையபுபாதாள அவலங்கள் மறக்கப்பட்டும், மறக்கப்பட்டும், ஒதுக்கப்பட்டும், இல்லாதனவாகிவிடுகின்றன. இந்த அவலங்கள் நிகழ்ந்த காலத்தில் அவை அவலங்கள் என உணர்த்தப்பட்டும், இன்று அவை பொன்னாடடைபோர்த்தி உலாவரும் போது, இது பொன்னாடடை அல்ல, அதில் மறைந்து உள்ளிருப்பது ஒரு அவலம் என்பது இன்று காணும் போதும் அது நிதர்சனமாக வணேட்டும்

இத்தகைய பதிவுகளை, அன்று ஒரு அரசியல் போராட்டத்தின் நிர்ப்பந்தமாக சமரன் பத்திரிகை தனக்கங்களில் தந்திருந்த பதிலடிகளில் காணலாம். ஆனால் அவை வெளிவந்த அன்றோடு பலசரக்குக் கடிகளில் பொட்டலமாக மடிக் கப்பட்டும் காலத்தில் கரணத்திருக்க்கும். அவையெல்லாம் இன்று தொகுக்கப்பட்டும் இன்று மறு ஜீவனம் பெற்று நமக்குத் தரப்பட்டும் போது, தான் நினைத்த போதெல்லாம் குல்லுக்கபட்டர் என்று கலேசியை ஒரு தலைவரை இன்று அரசியல் சாணக்கியர் என்று தானும், தன் தலைவர் அறிஞர் அண்ணாவும், தன் கட்சித் தொண்டர்களும் போற்றிப் புகழ் வணேட்டி யிருக்கிறதே. இதனை என்ன முரசொலி பத்திரிகையிலா காணமுடியும்? பதிவாகியிருக்கிறதா என்று தடீனாலும் அது கிடைக்காது. அந்த சரித்திரத்தபற்றியெல்லாம், எதையச் சொல்லலாம், எதை மறக்கலாம், எதை புதிதாக கற்பித்து இன்றைய தவேகைக்கு ஏற்ப மறு உருவாக்கலாம் என்பதை தலைவரே தீர்மானித்து தன் வரலாற்றை எழுதித் தருவார். அது தான் அதிகாரபிரவமானது. மற்றதெல்லாம் கபைர் கணவாய் வழி வந்த பாரப்பன் சதி வலைகள்.

சமரன் வெளிவந்த அந்த காலகட்டத்தில் தான், திமுக பதவி வட்டையாடத் தொடங்கிய காலம். மூதலில் முனிசிபல் பதவிகள். பதவி வட்டையில் தன் தந்திரோபாயங்களை, அதன் பலன்களை அனுபவிக்கக் கற்கத் தொடங்கிய காலம். அப்போது மிகப் பிரபலமான மந்திர வாக்கியம் திமுகவாக்கப் பிராண்ட ஆகிப்போன மந்திர வாக்கியம் "காட்டுவதகை காட்டி, பெறுவதகை பெற்று" யுத்த தந்திரம். இப்படிச் சிளுரத்தை வற்றியும் பெற்றவர். அண்ணாதுரையின் பாராட்டையும் பெற்றவர் திருக்கவளகை காரர். இந்த அசாததிய வீரச்செயலுக்காகவே அண்ணாதுரை ஒரு மதோதிரமும் பரிசளித்தார் என்று சொல்லப்பட்டது. அது கருணாநிதியே வாங்கி அண்ணாவிடம் கொடுத்து மடேயில்

Written by - வங்ககட சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

சுட்டிக்கொண்டது என்று பலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “கருணாநிதியே வாங்கி” எனப்பதில் தான் சந்தகேம் வருகிறது.

ஆக, அன்று தொடங்கியது தான் ஒரு மரபாக, வாழையடி வாழையாக இன்றும் தொடர்ந்து காப்பாற்றப்படுகிறது. 2-ஜி, கலஞ்சூர் பிவி-க்கு 200 கோடி என்று. இடபைட்ட காலங்களில் அது சர்க்காரியா கமிஷன் என்றெல்லாம் பெயர் பெறும். அது ஒரு நீண்ட தொடர்ந்த இடவைளில் இல்லாத வரலாறு. இதையெல்லாம் முரசொலியிலோ, “உடன் பிறப்பே” கடிதங்களிலோ காணமுடியாது. அது வறற்று மொழியில் வந்திருந்தாலும் வந்திருக்கலாம். வறற்று மொழியில் என்றால்....அது சமயத்துக்கு, அவ்வப்போதைய பதவி வேலைக்கு ஏற்ப, தற்காப்புக்கு ஏற்ப மொழி மாற்றம் பெறும். சமரன் இதழ் மறைக்கோள் காட்டும் ஒரு முரசொலி துணுக்கு:

களைவி: நாட்டும் பிரிவினையைத் தடுக்கும் சட்டம் வந்தால் தி.மு.கழகம் தன் விடுதலகை கொள்கையை விட்டு விடுமா?

பதில்: வரப்போகிற சட்டம் இராணுவ பலத்தோடு வந்தாலும் சரி, பீரங்கி சகிதம் வந்தாலும் சரி, அணுகுண்டுகளை மடியில் கட்டிக்கொண்டு வந்தாலும் சரி, எங்கள் குடும்பங்கள், குழந்தை குட்டிகள் கண்டோடு அழிய நேரிட்டாலும் சரி, “திராவிட நாடு திராவிடருக்கே” என்ற முழக்கத்தை, வீட்டுக்கு வீடு, வீதிக்கு வீதி, ஊருக்கு ஊர் ஒலித்ததே தீர்வுவோம்.

களைவி: கட்சியைத் தடை செய்வதால் எத்தனை பரே சிறை செல்லக் கூடும்?

பதில்: அப்படிக்கடேகாதே. எத்தனை சிறைச் சாலகைகள் புதிதாகக் கட்ட வேண்டியிருக்கும் என்று களைவி.

- முரசொலி 19.8.61

எப்போதும் இவருக்கு கவைவருவது தமிழ் சினிமாத் தனமான வீரவசனம் தான். 14 வயதில் தொடங்கியதாக மு.க. சொல்லும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை தொடங்கி, பராசக்தி, மந்திரிகுமாரி எல்லாம் கடந்து நிறைய முரசொலியில் அவரே எழுதி பதில் சொல்லிக்கொள்ளும் களைவி பதில், பின் உடன் பிறப்புக்கு எழுதும் கடிதம் வரை.

அடரைந்தால் திராவிட நாடு, இல்லையேல் சூடாகாடு என்ற வசனத்தின் இன்னொரு மொழி மாற்றம், மாநிலத்தில் சூயாட்சி, மத்தியில் கட்டாட்சி. இதன் இன்னொரு வடிவம், “நரேவின் மகளே வருக, நிலையான ஆட்சி தருக”. இது தன் முதன் மந்திரி பதவியைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள.

காட்டுவதைக் காட்டி, பெறுவதைப் பெறும் மாமந்திரத்துக்கு கருணாநிதியின் இன்னொரு விளக்க உரையாகவும் கொள்ளலாம்.

இந்த வீ ரவசனங்கள் கலேயிப்பொருளாகியது சமரன் இருந்த காலகட்டத்தில் தான். இதற்கு சில வருடங்கள் சற்று முன்னும், சிலவருடங்கள் பின்னும். சமரன் இன்னம் சற்றுக்காலம் முன்னர் தோன்றி, இன்னம் சற்றுக்காலம் 1965-க்கு பின்னரும் நீ பித்திருந்தால் இந்த திராவிட நாடு காமடெயும் முழுதாக பதிவாகியிருக்கும். இருப்பினும் அவ்வப்போது இத்தலமைகைகள் வளியிட கருத்துக்கள் சமரனில் காணக்கிடக்கூம். முதலில் திராவிடர் யார்? திராவிட நாடு எது? என்பதை விளக்குவதிலேயே தவித்துப் போவது தடுக்கிறது. இந்த கருத்துக்கள் எங்கேயோ பிறப்பெடுத்தவை. பழை காளவியான கதை தான். பதவி வட்டையில் பிறந்த பொறாமையில் வள்ளைக் காரணுக்கு அபிமை சவேகம். பிராமண துவேஷம். ஒதுக்கீட்டு. அடூத்து பிராமண துவேஷம் தந்த சூய மரியாதை இயக்கம்.. வள்ளைக் காரணுக்கு சவேகம் செய்துகொண்டே சூயமரியாதையை காப்பது எப்படி? பிராமண எதிர்ப்பு, சாதி எதிர்ப்பு என்று வர்ணம் பிசுப்பட்டது. பின்னர் நிறையப் படித்த வரலாறு திரிந்த அண்ணாவின் வாக்கு வளமடைபெரியாரை ஈர்க்க, திராவிட நாடு என்ற கருத்தும், கபைர் கணவாய் வழி ஆரியர் என்ற கோஷமும், சப்த திரர் எல்லாம் திராவிடர் என்றும், திராவிட நாடு என்ற கோஷமும் ஒரு சரே ஒரு மாநாட்டில் பிறந்தது பெரியாருக்கு பிராமணன் சப்த திரன் தான் திரியும். அவர் எங்கே திராவிடனையும் கபைர் கணவாயையும் கண்டார்? அவருக்கு சன்னை மாகாணம் தான் திராவிட நாடு. அதற்குத் தான் ஜின்னாவிடம் போனார். வள்ளையனிடம் சன்னை மாகாணத்தலைவிட்டுப் போகாதே. ஆரிய வலையில் நாங்கள் விழுந்து விடுவோம். என்று சரணாகதி. மொழி வழி நாட்டின் சீரமைப்பு ஏற்பட்டதும், நான்கு திராவிட மொழி பசேயும் பிரதசேய்கள் தான் திராவிட நாடு என்று சொன்னார் அண்ணா. (கால்ட் வலெலுக்கு நன்றி) கரேளா, கர்நாடகா, ஆந் திராவுக்குத் திரியாமலேயே திமுக திராவிட நாடு வரபடம் வரநைது கொண்டது, கோமாளித் தனம் இல்லையா? அன்றிலிருந்து இன்று வரநை திராவிடர்களுக்கு தமிழ் திராவிடர்களோடு சண்டை. காவிரி, மூலலைப் பெரியாறு கிருஷ்ணா நதி எல்லாம் நினவைக்கு வரம். ஒரு சடாட்டுத் தண்ணீர் கட்ட ஒரு திராவிடன் இன்னொரு திராவிடனுக்குக் கொடுக்க மாட்டனே என்கிறான். கடசையில் இந்த வரபடம் வரநை திமுக வுக்கே இதில் உடன்பாடு இல்லை. ராஜாஜி இந்த நான்கு மாநிலங்களையும் ஒன்றாக்கி தகஷிணபிரதசேய் என்று ஒன்றாக்கிவிடலாம் (இது தானே அண்ணா வரநை திராவிட நாடு!) என்று சொன்னதற்குத் தீ விர எதிர்ப்பு “அடநை தால் திராவிட நாடு, இல்லையேல் சூடூகாடு” என்று கோஷமிட்டவர்களுக்கு அதில் இஷ்டமில்லை. காரணம் சடால்லவில்லை. கப்து தானே.

இப்படித் தான் திமுக வினதும், பெரியாரினதும் ஒவ்வொரு கோஷமும் பொய்மையில் தடையந் து ஊறியவை. கோஷம் சடால் வது ஒன்று. அதன் பின் சடால்லாத மறகை கப்பட பிருக்கும் அவர்களது ஆசை வறோக இருக்கும். 1925 வரநை ஈ.வ.ரா நாத திகர் இல்லை. குடியரசு அலுவலகம் துவக்க விழாவில், பிறந்த நாளிலிருந்து நாத திகராக இருந்த தாகச் சடால்லப்படும் பகூத் தறிவுப் பகலவன் பசேுகிறார்.”

“இப்பத் திரிகாலயத்தலை திறப்பதற்கு ஈசன் அருளால் ஸரீ சுவாமிகள் போன்ற பெரியார் கிடதை தது அரிதயோகும். இறவைன் அருளாலும், சுவாமிகளது அருளாலும் பத் திரிகை

Written by - வங்ககட சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

என்றும் நிலைபெற, மற்ற பத்திரிகைகளிடமுள்ள குறையாதுமின்றிச் சுவைவனவே நடைபெற வணைடும்பாய ஆசிரவதிகும்படி சுவாமிகளவை வணைடிக் கொள்கிறனே.”
(திரும்பாதிரிப்புலியுர ஞானிகள் மடம் ஸரீ ல ஸரீ சிவசண்முகம் மயெஞான சிவாச்சாரி சுவாமிகளின் ஆசீர்வாதத்ததைத் தான பெரியார் வணைடுகிறார்.

பிராமண வறெப்பே சாதி ஒழிப்பாகக் கண்ட ஞானம் பிறந்தது எப்போது? பிட்டி தியாகராஜ சட்டியார் இறந்ததும் பெரியார் இரங்கல் எழுதுகிறார்” “அரசியல் உலகில் அப்பெரியாருக்கும் எனக்கும் உள்ள வடதுருவம், தனெதுருவமெனில் அது குன்றக் கபறலாகும். நம் தமிழ் நாட்டின் தவப்பறேறின குறவைினால் பாப்பனர் அல்லாதார் கபட்டம் ஒன்று கண்டார். அத்தகைய கபட்டம் ஒன்று காணாது, காங்கிரஸ் வழி நின்று தசேத் தரொண்டாற்ற வந்திரும்பாராயின, நமது நாட்டில் நிலமை இன்று வறே விதமாகத் தனென்றும் என்பது என்பது கொள்கை.”

இதுவும் 1925 பெரியார். குடியரசு இதழில். அச்சாகியிருக்கும் பொன்மொழி.. ஒரு சில இதழ்களும் குப்பிறகு, முதல் பக்கத்தில் அச்சிடப்பட்டிருந்த பாரதியார் படமும் கவிதை வரிகளும் காணாமல் போயின. ஏன்? பெரியார் நாததிகரானார். கடவுள் இல்லவே இல்லலை என்று கண்டார். பாரப்பனர் துவசேத்துக குரியவர் ஆயினர். அவர்கள் இன்னும் கபைர் கணவாய் வழி வரவில்லை. அதற்கு இன்னம் கொஞ்ச காலம் காத்திருக்க வணைடும்.

இந்தக் கபத்தலெல்லாம் பகுத்தறிவுப் பகலவனதும், பெற்றெஞர் அண்ணாதுரையினதும் திமுகவின் பகுத்தறிவுகள் யாரும் அண்ணாவையே, பெரியாரையே களே வி கட்டெட்தில்லை. இந்தக் கபத்தது எனறிலிருந்து? என்று.

திமுக பிரிந்து தரேதலில் நிற்பது என்று முடிவு செய்ததும், அவரை எதிர்த்து பிரசாரம் செய்தது பெரியார் தான். அவர் தரேதலில் பிரசாரம் செய்தது பிராமண வடே பாளரூக்காக. திமுகவை எதிர்த்தது. இந்தப் பெரியாரும், அண்ணாவும் தான், கருணாநிதி முதன் மந்திரியாக இருக்கும் போதெல்லாம் அவரை தபங்க விடுவதில்லை. தினம் கனவில் வந்து அவரது முடிவுகளுக்கெல்லாம் வழிகாட்டுவார்கள். இவரைப் பீடித்திருப்பதும் திராவிட கழகப் பராண்ட பகுத்தறிவு தான். இன்று வரை கோபால் பூரம் குடும்பத்தின் மபின்று தலமைமுறையினர் யாரும் எது பற்றியும் பதட்டம் நரேும் போதெல்லாம் கோவிலுக்கு சனென்று அம்மனை வணைடிக் கொள்ளாது இருப்பதில்லை. அம்மன் எதுக்கு இருக்கா? வடே பாளர் மனுபதிவு செய்ய, தரேதலில் வறெறிபெற, ஊழல் வழக்குகளிலிருந்து காப்பாற்ற, இதவை விட வறே என வலை அந்த அம்மனுக்கு? இது முரசொலியில் எங்காவது பதிவாகுமோ, இல்லலை களே வி ஒன்றை தானா கட்டெட்பதில் தந்திரும்பாரோ தெரியாது.

Written by - வங்கு கட் சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

ஆனால், இந்த இரண்டு சொச்சம் வருஷங்களில், சமரன் இருந்த காலத்தில், செய்திகளில் சிக்கும் விஷயங்கள் சமரனில் பதிவாகியுள்ளன. அவற்றைப் படிக்கும் போது மூன்னும் பின்னும் பல விஷயங்கள் நினவைக்கு வருகின்றன. ஆனால் சமீபத்திய இரண்டு தலமைமுறையினருக்கு, இவை ஏதும் திரிந்திராது. இன்று திமுக தலமையின் சூய பிரதாப தலமைகளும் இவற்றைப் பற்றிப் பேசாது. தொண்டர்களும் ஏதோ சிவி வழி செய்தி கட்டி இருந்தாலும் வாய் திறக்க மாட்டார்கள். அது பற்றியெல்லாம், அன்று பத்திரிகைகளோ, மற்ற கட்சித் தலைவர்களோ பேசாத விஷயங்களை சமரன் தான் பேசியது. ஆனால் அதற்கு முந்திய, பிந்திய விஷயங்களை யார் நினவை கொள்வார்கள்? யாரும் பேசினால் யார் ஆமாம் என்று ஒத்துக்கொள்வார்கள்.? பார்ப்பன சதி என்று ஒதுக்கி விடுவது மிக சூலபமாக கைவரும் உத்தி.

பகுவத்தறிவுப் பகலவன், சாதியை ஒழிக்க வந்த பெரியார், “இப்போ பறச்சிகள் எல்லாம் ரவிக் கை போட ஆரம்பிச்சுட்டாளுங்க. பின்னே துணிப்பஞ்சம் வராதாய்யா?” என்று கட்டைதளைந்த கழக தலமையையே தொண்டனோ களே விக்கேட்பான்?. திருமாவலவன் கட்டைப்பாரா? அன்று சமரன் இல்லலை. மா.இளைய பெருமாள் பெரியாரிடம், “கழிவறகளை மனிதரே சூதும் செய்யும் அவலம் நீங்கவண்ணேடும்.” என்று சொல்ல “இவங்க தான் இதுநாள் வரக்கூசு சிட்டு வராங்க. இவங்க செய்யாட்டி வறையார் செய்ய வாங்க. நீங்களே சொல்லுங்க” என்று பகுவத்தறிவுப் பகலவன் பதில் சொன்னாராம். “ஆச்சாரியார் என்னண்பர்தான். ஆனா அவர் பாப்பானாச்சே. அவர் பாப்பானுக்கு நல்லது செய்வாரா, நமக்கு நல்லது செய்வாரா? என்று கட்டை பகுவத்தறிவுப் பகலவன், மணி அம்மையைக் கலயாணம் செய்துகொள்ளும் தீர்மானத்தோடும், பாப்பானுக்கே சாதகமாகச் செயல்படும் அந்த ஆச்சாரியாரை ரகசியமாகப் போய் ஆலோசனை செய்வானே? யாரும் கட்டைக்களா? அண்ணா கட்டைக்களா. ஏன் அவரிடம் போனீர்கள்? என்று கட்டைக்கவில்லை. என்ன பேசினீர்கள்? என்று தான் கட்டைக்களா. அடுத்து சில வருஷங்களில், அண்ணாவே கல்லுக்கட்டை, மபித்திரூர், அரசியல் சாணக்கியர் என்று மாறி மாறி பட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டும் ஆச்சாரியாரோடும் அணிசரே விரும்பினார். யாரும் திமுக வில் இந்த சரணாகதி ஏன் என்று கட்டைக்களா? திமுக வையிடங்கள். ஹிந்து, சூதேசமித்திரன், மூரசொலி? சரி, கட்டைக்களா? தான் ஏற்பாடும், கலயாண ஆசன இல்லலை என்றால், 26 வயசும் பண்ணை 70 வயசும் கணவனாக நீங்கள் மணம் செய்து, அவளது அப்பரவ வாழ்க்கையைக் கட்டுக்கிறீர்களே? நீங்கள் பேசிய பண்ணைரிமை என்ன ஆகிறது? ஈரோட்டில் நீங்கள் விளையாடிய பாலய கால விளையாட்டையெல்லாம் நினதை துப்பாருங்கள். உங்களாக்கு ஒரு நியாயம், மணி அம்மையைக் ஒரு நியாயமா?” என்று கருணாநிதி கட்டைக்கலாமல் லவா? கட்டைக்கவில்லை. இதுபற்றி யாருக்கும் அன்று கவலை எழவே இல்லலை. அவர்கள் எதிர்ப்பு எல்லாம் திராவிட இயக்கம் என்னாவது? என்று தான். இழந்த அந்தப் பதவியைப் பெறத் தானே திமுக என்று ஒரு தனிக் கட்சி. அவர்கள் தான் தனியாகப் போய் விட்டார்கள். பெரியாரையே அண்டியிருந்த வீரமணி ஏன் கட்டைக்கவில்லை? இந்தக் கட்டைக்களில் அண்ணாவிடம் கொண்ட கோபம், அண்ணா தன்னகைக் கொல்ல சதி செய்தார் என்ற பழி வறே. இதனை தாங்க முடியாத அண்ணா வழக்காத் தொடுக்க, பெரியார், பகுவத்தறிவுப் பகலவன் மன்னிப்புக் கட்டு தன் பழியை வாபஸ் பெற்றார் என்பதை எந்த திக, திமுக, ஒப்புக் கொள்ளும்? இதைப் பெரியார் கருணாநிதியின் கனவில் அடிக் கடி வழிகாட்ட வந்த காரணத்தாலோ என்னவோ, வ. கோ பரேலும் தன்னகைக் கொல்ல சதி செய்ததாகவோ என்னவோ ஒரு கட்டைக்களில், கருணாநிதி குற்றம் சாட்டினார். அவர் தான் எப்போதும் பெரியார் வழி நடப்பதாகச் சொல்பவராயிற்றே. அந்தந்த சமயத்துக்கறே பகருணாநிதிக்கு கற்பனைகள் நிறையப் பெருகும்.

திமுக தரே தலில் நின்றபோது, பாப் பானையே ஆதரித்து திமுகவாக்கு எதிராக பெரியார் பிரசாரம் செய்தது ஏன்? அன்று பெரியார் பச்சில் எவ்வளவு ஆத்திரம், ஆத்திரத்தில் பிறந்த வசகைகள். இதைப் போல ஒரு துரோகத்தை ஒரு பகுத்தறிவுப் பகலவன், ஒரு சாதி எதிர்ப்பாளன் செய்யலாமா? இந்த மாதிரி குணமும் பொறாமையும் எரிச்சலும் பட்டு திராவிட இயக்கத்துக்கு எதிராக செய்பட்ட, இந்த பெரியார் ஏன் கருணாநிதியின் கனவில் அடிக் கடி வந்து அரசுப் பணியில் தலையிடுகிறார்? அதை ஏன் கலஞ்சூர் பக்தியோடு கட்டுச் செயல்பட்கிறார்.

இதையார் அக்காலங்களில் கட்டார்கள்? கட்டத்தில்லை. ஏன்? 1971 விருந்து தமிழ் நாட்டில் இருந்த காங்கிரஸும் சரி, மற்ற சில்லரைக் கட்சிகளும் சரி, கம்யூனிஸ்ட்டுகளையும் சேர்த்து, திமுக, அல்லது அதிமுக வரை அண்டியே வாய் பொத்தி, சிரம தாழ்த்தி, சவேக வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஏதோ ஒருவரை மாறி மாறி சவேகம் புரிந்தார்கள். வாய் திறக்க மாட்டார்கள். காற்றோடு போகும் சொல்லே வளையாத போது, எழுத்திலா பதிவார்கள்? கட்சிகளும் சரி, பத்திரிகைகளும் சரி. இப்போது தான் எல்லோரும் வாய் திறக்க, எழுதக் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மகா கவேலமான வாழ்க்கை. ஏதாவது தப்பித் தவறி, திருக்குவளைக் கலஞ்சூரை, எந்த காங்கிரஸ் காரனாவது லசோக விமர்சித்து விட்டாலும் சரி, அன்னை சோனியா, சோகக்கத் தங்கம் சோனியா, மணிமகேலை சோனியா உடனே “கலஞ்சூரைப் போய் பார்த்து அவரைச் சமாதானம் செய்யுங்கள்” என்று ஒரு தாகீது அனுப்பிவிடுவார். இதற்கு சிதம்பரமோ, ஈ.வி.கே.எஸ் இளங்கோவனோ, தங்கபாலுவோ யாரும் விலக்கில்லை. பீட்டர் அல்ஃபான்ஸோ தான் அருகிலேயே தஞ்சை அடைய திருப்பவர். கவலை இல்லை. இம் மாதிரி தாகீது ஏதும் வராது பார்த்துக் கொள்வார். அவரது இதயத்தில் காமராஜ் இருந்த இடத்தை அமர்ந்திருப்பது கலஞ்சூர். இப்படி இருக்கின்ற காங்கிரஸ் காரர் எவ்வளவு அகங்காரத்தோடும், அநாகரீகமாகவும் கழகத்தினர் பச்சினாலும், வாய் பொத்தி இருக்க பழக்கப்பட்டவர், எழுத்திலும் பச்சிலுமா நடந்த சரித்திரத்தின் பதிவு இருக்க முடியும்? கம்யூனிஸ்ட்டுகளே ஒரு சமயம் அதிமுக இன்னொரு சமயம் திமுக என்று அணிசேரவே, இல்லறைய சபா சீட்டாகு, இல்லறைய சட்டமன்ற தொகுதிகளோ என்று அருள் வணைபி, அம்மையாரிடமோ, திருக்குவளைக் காரரிடமோ போய் காத்திருக்க வணைபியிருந்தால்... என்ன செய்ய? மாறி மாறி இது எத்தனை தடவை நிகழ்ந்துள்ளது! கடந்த ஒரு தலைமுறை காலத்துக்கும் மேல் அவர்கள் மரக்கஸையும், லன்னையையும் மறந்து அதன் இடத்தில் திமுக/அதிமுக வாக்கு சேர்ந்திருக்கும் அணிக் கு ஏற்ப, அம்மையாரோ, கலஞ்சூரோ வந்து அமர், சட்டமன்றத்தில் கை தடுக்கப்படுகின்ற, அல்லது வளையப்படுகின்ற ஆகி விட்டார்கள். சூரூக்கமாக, அவர்கள் சூயத்தலை இழந்துயிற்று. இப்போது கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் (இரண்டு பிரிவுகளிலும் யார் என்பது யாருக்காவது தெரியுமா? யாராவது கவலைப் படுகிறார்களா?) இப்போது ராஜா பற்றி ரூக்கூம் ராஜ்ய சபா அங்கத்தினர் பதவி, சி.பி.ஐ தலைவர் உடன் வர, சிபாரிஸோடு ராஜா ஜெயலலிதாவை சந்தித்து அவர் தந்த வோட்டில் பற்றிற்று. காமராஜ் இருந்த காலத்தில், கலஞ்சூரின், அவர் அடிக் கடி, சொல்லி தம்மையே பாராட்டிக் கொள்ளும், நயத்தக்க நாகரீகமான மொழியில் “காமராஜரின் தோலை உரித்தால், நாலு

Written by - வலங்கட சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

மத்தளத்துக்கு ஆகும்” என்று பசேக்கடேடவர் என எழுத்தாள நண்பர். அதை அவர் தான் தன் எழுத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறார். அதற்கு பண்பாளரான, கலஞ்சூர் தான், “காமராஜ், ஒரு சகாப்தம்” என்ற தன் நிலை வளையிடத் தகுந்தவர்” என்று கபோபண்ணா என்னும் காங்கிரஸ் காரர், வண்பிக் கொள்ள, கலஞ்சூர் தலமையில் வளையிட்டு விழா நடந்தது. பதிலுக்கு கலஞ்சூரும் கபோபண்ணாவும் விரும்பு ஒன்று அளித்து அழகு பார்த்து மகிழ்ந்தார் இப்படி ஒரு சரித்திரம் இன்றைய காங்கிரஸுக்கு.

மிகச் சிறந்த பசேசாளராக கழகத்தார் கொண்டாடும், திமுக வின் இரண்டாம் பதித்தலவரான, துரையாசுரன், திமுகவின்ருக்கே உரிய நயத்தக்க நாகரீ கமொழியில், “இந்திரா அம்மையார் கலஞ்சூரின் விதவை மறுவாழ்வுத்திட்டத்துக்கு மனுச்செய்துகொண்டால், அம்மனுவை கலஞ்சூர் மனிதாபிமானத்தோடு கவனிப்பார்” என்று கருணாநிதி தலமை தாங்கிய கிட்டத்திலயே, அவரைத் தாஜாசெய்யும் நோக்கத்தில் கருணாநிதி மனம் மகிழ அருகில் அமர்ந்துகடேக, ஒரு யோசனையை மனவதைதாராம். அவ்வப்போது இருவருக்குள்ளும் உரசல் வரும்போது, இப்படி ஏதாவது பசே தாஜாசெய்வது துரையாசுரன் கையாளும் உத்தி.

இப்படியான ஒரு கிட்டத்தினரிடமா, ஒவ்வொருவருடைய உண்மை வரலாறு பதிவாகும்?. நான் கழகத்தின் செயற்குழு கிட்டத்திலோ, அவர்களுக்குள் பரிமாறிக் கொள்ளும் தனிப்பட்ட குலாவலிலோ, ஏன் சட்டமன்றத்தில், கருணாநிதி, மகைகதை தன் கைகளுக்குள் மடிக் கொண்டோ பசேய வற்றையோ இங்கு மறேக் கொள் காட்டவில்லை. பத்திரிகைகளில் வந்தவை, அன்றன்று மறக்கப்பட்டவை, நினவிலிருப்பவற்றைத் தான் எடுத்துச் சொல்கிறேன். அவற்றில் சில நான் என நண்பர்கள் சொல்லக் கடேடிருக்கிறேன். அதிலும் இந்த பராண்ட நயத்தக்க நாகரீ கம் பொங்கித் ததும்பும். அவற்றைச் சொல்வது சரியல்ல. சட்டமன்றத்தில் நடந்த மகாபாரதக் காட்சி எல்லோரும் அறிந்தது.

இன்று சும்மா ஒரு பத்து வருஷங்களாக, பத்திரிகைகள் மன்னர் இல்லாத சூதந்திர உணர்வு பற்றி எழுதுகின்றன. ஆனால் திராவிட கழகத்தின் தோற்றத்திலிருந்து, நடந்த அநாகரீ கங்கள், சொல்லிலும் நடத்தயிலும், இன்றைய தலமுகைக்குத் திரியாது. அவர்கள் அறியவும் வாய்ப்பில்லை. பத்திரிகைகள், எதிர்க்கட்சிகள், ஒன்று அலட்சியப்படுத்தின. பின்னர் அவற்றின் இரசைசல் அதிகமாக, இந்த சாக்கடையில் கல்லறியத் தயங்கின. அடுத்தகட்டத்தில் இவை பலம் பெறவே, அந்த பலத்தகை கண்டு பயந்தன. ஒரு சிலர் தமக்கு நல்லதாக, பாராட்டத் தக்கதாகப்பட்டதைப் பற்றி எழுதின. அப்போது இவை, பார்ப்பன ஏடுகளே பாராட்ட வண்பியதாயிற்று”. என்று சொல்லப்படும். மாறாக, கண்டனமாக இருந்து விட்டாலோ, “பார்ப்பன ஏடுகளுக்கு பாராட்ட மனம் எப்படி வரும்?” என்று சொல்லப்படும். சமரன் இதழின் இத்தொகுப்பில், அன்றைய *enfant terrible* ஜயெகாந்தனின் எழுத்துக்கள் கணிசமாக உள்ளன., அன்கேம் கருணாநிதியைப் பற்றியவை. அவை இந்த அரசியல் அநாகரீ கத்தை, ஆபாசத்தகை கண்டு எழும் தன் மனக்கொதிப்பை எவ்வளவு காட்டமாகக் கொட்டியிருக்கிறார் என்று சொல்லும். இளம் ரத்தம். “எந்தக் கொம்பனுக்கும்” நான் பயந்தவனில்லை என்றோ,

Written by - வலங்கட் சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

என்னவோ அவர் அடிக் கபி சபு ளுரபைப் பது வழக் கம் இது சமீ ப காலம் வரலை உண் மயாகத் தான் இரூந் தது. அக் காலத் தில் இப் பபிப் பசேயாரும் காலக் கை சதேமடயாமல் வீ டு திரும் ப முடியாது. அந் த நிலகைக் கு அவர் இரயானதும் உண் டு என று சலால் கக் களே விப் படுகிறனே . ஆனால் இன் று, மரூத் துவ மனயிலிருந் து வீ டுக் கு அல்ல, நரேகே கோபால புரத் துக் குத் தான் நன் றி சலால் விரநைத் ததாகச் சலால் லப் பட்டது. இதயும் தாண்டி, மடேயில் கலகரூர் மனம் மகிழ் புகழ் மழை பபழிகிறார் என றும் பத் திரிககைளில் பபிக் கிறனே . எந் தக் கலாம் பனுக் கும் .நான்” என று ஜயெ காந் தன் அக் காலங் களில் பசேயது நினவெக் கு வரலாம் . இல் லயெனில் சமரனில் பதிவாகியிருப் பதபைப் பாரத் து நினவெ படுத் திக் கலாள் ளலாம் . அது மகிழ் ச சி தரூம் , கர வம் கலாள் ளத் தக் க கணங் களாக இரூது. காலம் யாரயெல் லாம் என் ன அலங் கோலம் சயெ்து விடுகிறது! தமிழ்கம் அக் காலங் களில் தன் எதிர்ப் பகைக் காட டாததும் , பதிவெ சயெ யாததும் எத் தகயை சீ ரழிவெக் கு காரணமாகியிருக் கிறது என பதபை சமரன் தலாகுப் படு நமக் குச் சலால் லும் . இன் று அனகேமாக பத் திரிககைள் அன் றயை பயத் தில் இல் லை. எழுதுகின் றன் . ஆனால் கட சிகளின் தலமைகைள் வாய் திறப் பதில் லை. மத் திய அரசுடன் ஏத் தோ கலாடுக் கல் வாங் கல் பரேத் தில் எல் லாம் சிக் கியிருக் கின் றன். கட சிகளும் தலமைகைளும் .

எந் த சூத்ந் திரத் தை தலமைகைள் அன் றிலிருந் து இன் று வரலை, பத் திரிககைள் சமீ ப காலம் வரலை இழந் திருக் கின் றன்? அதன் பாதிப் புகள் என் ன? என பதபை, சமூர் இரண்டே வரூஷங் கள் வாழ்ந் த சமரன் கலாண்டிருந் த சூத்ந் திரத் தின் பதிவெகளை, இத் தலாகுப் படு சலால் லும் .தன் னளவெக் கு தன் காலத் தில் கண்ட அளவெக் குச் சூட்டிக் காட்டும் .

பசேவணெ டியதபை, எழுத் த வணெ டியதபைப் பசேவதும் , எழுதுவதும் , பின் அவை காற் றலாடு மறயைது பதிவெ சயெ வதும் அடுத் த தலமைறுகைக் கு தரூவதும் எவ் வளவெ முக் கியமானது என பது சமரன் தலாகுப் பிலிருந் து தரெய வரூம் .

இல் லயெனில் தம் உண் மயான கடந் த காலம் தரெயவரூது தடுக் க, தாமதே தம் வரலாற் றை தமக் குப் பபித் த வகயெில் பதிவெ சயெ து மகிழ் வாரக் கள் . மூரசலாலியின் உடன் பிறப் பகே கபிதங் களும் , ஆத் திரம் தாங் காது பானபெயெரில் எழுத் தப் பட்டவயெும் தலாகுக் கப் பட்டால் எப் பபி யிருக் கும் ? எனக் குச் சட்டென் று நினவெக் கு வரூவது, ஜயெமலாஹன் , திராவிட இயக் கத் தலமைகைள் எழுதுவது எதுவெும் இலக் கியமில் லை என று சலாண் னதற் கு, யாரும் பதில் தரவில் லை. மாறாக, மூரசலாலியில் யாரலா பான பெயெரில் “ நீ நாய் மலயைஎத் து நரி, யானயெிடமா மலாதுகிறாய் ... ? ரகத் து வசகைள் தான் பிறந் தன். பானபெயெரில் யார் எழுதியிருப் பாரக் கள் ? மூரசலாலியில் வசபாட வறூ யாரூக் கு தரெயம் உண் டு? இது வசயைலாடு பலாயிறு. அக் காலங் களில் “ஆட்டலா” வீ டு தலே வரூம் என பாரக் கள் . சிலர் புத் தகங் களாக எழுதியிருக் கிறார் கள் . மலர் மன் னன் , பி. ராமமபுரத் தி, அரவிந் தன் நீ லகண்டன் , சூப் படு, ம. வலங்கட் சேன் கலே. சி. லக் ஷ மி நாராயணன் , பழ. கரூப் பயை பலாண் றலா . (இப் பலாதகைக் கு நினவெக் கு வரூபவரக் கள்) எழுதியிருக் கிறார் கள் . ஓப் பீ டுக் கு கரூணாநிதியின் நலுசூக் கு நீ தி, ஆறு பாகங் களயெும் பபித் துக் கலாள் ளலாம் . இவற் றலாடு, சமரன் பலாண் று,

Written by - வங்கட சாமிநாதன் -

Sunday, 22 March 2015 23:07 - Last Updated Monday, 13 April 2015 03:50

தொகுப்புகளும் வருமாயின் நம்மை கண்விழிக்கச் செய்யும். மிக முக்கியமாக குடியரசு இதழ் தொகுப்பு பற்றி ஒரு அன்பர் ஒரு புத்தகமே எழுதியிருக்கிறார். அது இல்லையெனில் பெரியாரின் 1925 எழுத்துக்கள், பச்சைக்கள் பற்றி எப்படி நான் அறிந்திருக்க முடியும்?. விடுதலையையும், முரசொலியையும் யாரும் தொகுக்க முயன்றால், அதற்கு எதிர்ப்பு அவர்களிடமிருந்தே வரும். “நம்ம வீட்டு சமாசாரம், நமக்குள்ளே இருக்கணும்” என்று ஒரு மந்திர வாக்கியம் பிறக்கும். தன் உண்மை முகம் வெளித்தெரிய கடிச்சப்படும் முகம். அது தான் வரலாற்றுப் புதிவுகளின் பலம்.

வ.விஜய பாஸ்கரனின் சமரன் களஞ்சியம்: (புதிப்பாசிரியர்: வ. மகோகன கிருஷ்ணன்) தியாக தீபங்கள் வெளியீடு, 63. எச். பாரக்துகார், ராமாபுரம், சன்னை- 600 089

vswaminathan.venkat@gmail.com